

Afstemning

Ændringsforslag nr. 1 og 2 vedtoges uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 3 forkastedes, idet 12 stemte for, 54 imod; 38 stemte hverken for eller imod.

Ændringsforslag nr. 4 og 5-7 vedtoges uden afstemning.

Lovforslaget overgik derefter til tredje behandling.

Anden næstformand (Henning Grove):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til fornyet behandling i Retsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

24) Anden behandling af lovforslag nr. L 247: Forslag til lov om ændring af lov for Færøerne om rettens pleje, lov for Færøerne om retsafgifter, lov om rettens pleje i Grønland, lov om statens tjenestemænd i Grønland, lov om landvæsensretter og lov om nordisk vidnepligt m.v. (Rekruttering og udnævnelse af dommere, dommerfuldmægtiges ansættelsesvilkår, dommeres bierhverv og ændringer som følge af oprettelsen af Domstolsstyrelsen m.v.).

Af justitsministeren (Frank Jensen). (Fremsat 12/5 99. Første behandling 18/5 99. Betænkning 20/5 99).

Der var stillet 5 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget og ændringsforslagene sattes til forhandling under ét.

Forhandling

Birthe Rønn Hornbech (V):

Venstre har skrevet i betænkningen, at vi vil redegøre for vores holdning her under andenbehandling.

Når vi ikke har lagt os fast på et standpunkt i betænkningen, skyldes det, at vi er meget utilfredse med, at der ikke har været lejlighed til at gennemarbejde dette lovforslag ordentligt. Vi fik det på et helt uanstændig sent tidspunkt, og det blev nærmest lukket for spørgsmål dagen efter, og det er vi stærkt utilfredse med. Vi er også stærkt utilfredse med, at der bliver fremsat et forslag, hvor man kan se, at regeringen ikke er enig med Færøerne. Det ændrer man ganske vist hurtigt bagefter, men det er jo også en form for dårlig planlægning.

Men at ministeriet ikke kan planlægge ordentligt, skal selvfølgelig ikke gå ud over Grønland og Færøerne, og jeg kan derfor meddele, at Venstre kan stemme for lovforslaget med de af ministeren stillede ændringsforslag, men at vi ikke kan stemme for Fremskridtspartiets ændringsforslag.

Peter Skaarup (DF):

I Dansk Folkeparti er vi i lighed med fru Birthe Rønn Hornbech fra Venstre af den opfattelse, at det er meget sent, at Folketinget bliver præsenteret for et sådant lovforslag med alle de tekniske problemer, der lå i forslaget. Det giver os, som vi også gjorde under førstebehandlingen, anledning til at kritisere her fra Folketingets talerstol, og det er vores opfattelse, at man bør gøre det bedre næste gang.

Derudover vil vi gerne tilkendegive, at vi på baggrund af den udvikling, der er sket med forslaget, vil ende med at sige ja til forslaget. Det hænger også sammen med vores stemmeafgivning i forbindelse med den uafhængige Domstolsstyrelse, hvor vi hele tiden har været af den opfattelse, at det skulle være en styrelse, som var uafhængig af Justitsministeriet, og det er jo så positivt, at det også kommer til at gælde for Færøerne og Grønland.

Så skal jeg også sige, at med hensyn til ændringsforslagene vil vi gerne stemme for de af justitsministeren stillede ændringsforslag og også for de af Fremskridtspartiet stillede ændringsforslag. Det hænger sammen med, at vi også hele tiden har været af den opfattelse, at det er problematisk, at nogle dommere har en række hverv ved siden af. Vi mener, at dom-

merstillingen må være det væsentlige, og at man derfor skal holde sig til sit hverv som dommer. Det mener vi også skal gælde for Færøernes og Grønlands vedkommende, og derfor støtter vi de forslag, der er stillet af Fremskridtspartiet.

Ellen Kristensen (V):

Som det fremgår, er lovforslag nr. L 247 en følge af de ændringer, der blev vedtaget i forbindelse med domstolsreformen. Disse ændringer har det formål, at retsplejeloven også skal gælde i Grønland og på Færøerne med de nødvendige tilpasninger til de lokale forhold.

Efter min opfattelse er der fortsat nogle uklare punkter i forslaget. Som grønlandsk folketingsmedlem mener jeg personlig, det er for ringe af justitsministeren at fremsætte lovforslaget så sent, at jeg som folketingsmedlem for Grønland ikke engang har tid nok til at undersøge sagen nærmere, ligesom det på visse områder har været umuligt at indhente yderligere informationer om lovforslaget. Jeg vil gerne gøre opmærksom på, at jeg gerne havde ønsket længere tid til at drøfte og se på de potentielle konsekvenser af forslaget, og om der i Grønland og på Færøerne er enighed om, at lovforslaget skal gennemføres i hast.

Efter justitsministerens erindring er denne sag en af de sager, der har været behandlet mest grundigt i de snart 12 år, ministeren har siddet i Folketinget. Men når jeg ser omfanget af den lovgivning, der nu skal gælde for Grønland og Færøerne, synes jeg, det ville have været på sin plads, at partierne i Folketinget også havde fået lejlighed og tid til at studere forslaget grundigt.

Det, justitsministeren skaber ved at haste lovforslaget igennem i Folketinget, er utrygge arbejdsforhold, og ikke mindst er det heller ikke betryggende for den grønlandske befolkning at vide, at det i et så vigtigt spørgsmål som den enkeltes retssikkerhed i Grønland eller i rigsfællesskabet i det hele taget åbenbart er vigtigere for justitsministeren at få forslaget vedtaget i en fart, så loven kan træde i kraft den 1. juli 1999, end at tænke på lov kvalitet.

Derfor må jeg spørge justitsministeren, om det er vigtigere, at justitsministeren får vedtaget et lovforslag, så loven kan træde i kraft på samme tid i hele rigsfællesskabet, frem for at sætte lov kvaliteten højest. Vil justitsministeren animere Folketinget til at tage forhastede beslut-

ninger, frem for at Folketinget skal sætte lov kvaliteten højest?

Justitsministeren har samtidig gjort Tinget bekendt med, at svarfristen var den 1. november 1998. Men når Færøerne ikke overholder denne frist, burde justitsministeren så ikke have rykket det færøske Lagting, så man kunne have undgået, at sagen skal hastes igennem, som det sker nu?

Jeg vil derfor på nuværende tidspunkt stemme hverken for eller imod forslaget.

Justitsministeren (Frank Jensen):

Jeg kan til fulde genkende fru Ellen Kristensens referat af det, jeg sagde ved førstebehandlingen af lovforslaget. Det kan jeg til fulde erkende.

Det er rigtigt, at dette lovforslag har været utrolig godt forberedt i et udvalgsarbejde under ledelse af Højesterets præsident, hr. Niels Pontoppidan, der har stået for hele arbejdet med at lave denne forfatningsretlige reform, som jeg er glad for at fru Ellen Kristensen giver mig lejlighed til at komme op og annoncere igen, og som træder i kraft den 1. juli i år. Det er også vigtigt af hensyn til vores grundlovstaler at erindre, at nu får vi yderligere markeret den uafhængighed for domstolene, som blev tænkt i grundloven: domstolene er uafhængige af den til enhver siddende regering, også for så vidt angår deres administration og økonomi.

Der er tale om et lovforslag, som har været behandlet meget, meget grundigt her i Folketinget. Jeg fremsatte forslaget helt tilbage i 1997, og det blev genfremsat efter folketingsvalget – ja, det blev endda genfremsat i den samling, der var inden udskrivelsen af folketingsvalg. Lovforslaget har været meget, meget grundigt behandlet her i Folketinget.

Men inden forslaget bliver vedtaget her i Folketinget og træder i kraft, skal det – som det er aftalt imellem de forskellige dele af rigsfællesskabet, når der er tale om love for Færøerne og Grønland – også til behandling i de pågældende hjemmestyreområders parlamenter. Det har det også været, både i det grønlandske Landsting og i det færøske Lagting, og det er nu engang sådan, at de selvfølgelig selv bestemmer tilrettelæggelsen af deres arbejde.

Jeg havde ønsket, at vi havde fået svar noget tidligere. Det grønlandske Landsting overholdt fristen. Det afgav svar, og jeg har så sent som på et møde med landsstyreformanden den 5. maj i Justitsministeriet fået bekræftet, at det kan sættes i kraft for Grønland, og at Folke-

tinget trygt kan vedtage det, også efter landsstyreformandens opfattelse.

For så vidt angår det færøske Lagting, kom svaret ikke til tiden, som vi havde ønsket det, men først i februar måned. Det er baggrunden for den sene fremsættelse, også fordi det færøske Lagtings Retsudvalgs betænkning havde et ønske om en række materielle ændringer i lovforslaget, for så vidt angår retten på Færøerne. Dette ønske har vi taget hensyn til, og angående det sidste ændringsforslag, jeg har fremsat siden førstebehandlingen, har den færøske landsstyremand Høgni Hoydal erklæret over for Folketingets Retsudvalg, at nu er alle ønsker fra det færøske Lagting indfriet.

Når der som her er tale om en sag, der støttes af de to hjemmestyreområder, Grønland og Færøerne, plejer det at være kutyme, at Folketinget behandler den hurtigt, og det er jeg glad for at et meget, meget stort flertal her i Folketinget vil gøre.

Dorte Bennedsen (S):

Jeg skal ikke lægge skjul på, at jeg undrer mig lidt over de bemærkninger, der er faldet om dette lovforslag.

Som forslaget blev fremsat, forelå der en enig indstilling fra de politiske myndigheder i Grønland; men det blev meget hurtigt klart, at der var en vis usikkerhed om et enkelt punkt fra Færøernes side. Det var Retsudvalget opmærksomt på, og vi løste problemet i direkte kontakt med Færøernes Lagting.

Nu siger fru Ellen Kristensen, at det er urimeligt, at der er gået så kort tid, at hun ikke har mulighed som grønlandsk folketingsmedlem for at gå tilbage og undersøge sagen. Jeg må nok sige, at hvis fru Ellen Kristensen eller andre i Venstres gruppe havde haft en fornemmelse af, at der kunne være noget galt i relation til Grønland, havde det vel være rimeligt, at da vi for en uge siden drøftede det færøske problem i Retsudvalget og blev enige om at have kontakt med Færøerne pr. fax, at Venstres ordfører havde rejst dette spørgsmål og sagt, at efter hendes vurdering var der også en usikkerhed med hensyn til Grønland. Nu er der jo det at sige til det, at vi faktisk i Retsudvalget har fået uddrag af forhandlingerne fra Grønland tilsendt som bilag, og jeg har meget svært ved at se, at der er nogen form for problem i forholdet til Grønland.

Så går fru Birthe Rønn Hornbech herop og kalder dette lovforslag lovsjusk, og det er kom-

met så sent, og det er helt urimeligt. Vi har jo hørt den vise før fra fru Birthe Rønn Hornbech – som er travlt optaget af at snakke med en partifælle og derfor ikke har tid til at høre efter. Det er jo ikke nogen ny vise fra fru Birthe Rønn Hornbech om lovsjusk, så det undrer mig ikke, at fru Birthe Rønn Hornbech siger det her i dag.

Men det undrer mig lidt, at hun ikke har sagt det tidligere på dagen, for hvis vi går tilbage til punkt 18 på dagsordenen, var det faktisk ligesom dette lovforslag til førstebehandling den 18. maj. Vi har faktisk haft det til anden og sidste behandling i dag, og her var fru Birthe Rønn Hornbech ikke oppe og tale om lovsjusk. Forslaget her, lovforslag nr. L 247, er dog til syvende og sidst kun til andenbehandling og skal til tredjebehandling på fredag, så her er der dog bedre tid. Men jeg har indtryk af, at det ikke altid handler om lovsjusk, men handler om, hvad fru Birthe Rønn Hornbech kan lide eller ikke kan lide.

Sammenfattende må jeg sige om forslaget, at vi har fulgt den praksis, der i hvert fald i de år, hvor jeg har haft med disse sager at gøre, altid har været fulgt: at man ikke går imod ønsker fra Færøerne og Grønland om udformningen af lovforslag. Det har man heller ikke gjort i denne sag, så der er ingen rimelighed i at tale om lovsjusk.

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

For Enhedslisten er det helt afgørende, at forslaget, som vedrører Grønland og Færøerne, er godkendt af de to landes demokratisk valgte forsamlinger. Det er et must for Enhedslisten, det er en fuldstændig afgørende forudsætning, og fordi jeg blev lidt mystificeret af fru Ellen Kristensens bemærkninger, vil jeg derfor godt bede fru Ellen Kristensen bekræfte, at det grønlandske Landsting har godkendt det forslag, vi behandler her i dag.

(Kort bemærkning).

Birthe Rønn Hornbech (V):

Fru Dorte Bennedsen nævnte, at forslaget om ændringer af forretningsordenen måtte være udtryk for lovsjusk, når det ikke var så længe siden, vi havde det til første behandling, og vi har anden behandling i dag.

Nu kan jeg jo ikke vide, om fru Dorte Bennedsen, der godt nok har siddet utrolig mange år her i Folketinget, er uvidende om, hvordan arbejdet foregår i Folketinget, eller

bare taler imod bedre vidende for at vildlede befolkningen eller Folketinget eller Folketings-tidende, eller hvad fru Dorte Bennedsen har tænkt sig. Men hvis fru Dorte Bennedsen vidste, hvad der foregik i Udvalget for Forretningsordenen, hvis fru Dorte Bennedsen havde læste papirerne, hvis fru Dorte Bennedsen havde hørt efter under førstebehandlingen, hvis fru Dorte Bennedsen havde talt med sin egen partifælle, der var ordfører i sagen, ville fru Dorte Bennedsen have fået at vide, at den første behandling var slutstenen på et langt arbejde i Folketingets Udvalg for Forretningsordenen.

Det er netop ikke et regeringsforslag, som Folketinget ikke har set før. Det er en sag, som jeg garanterer for har været oppe masser af gange, også på gruppemøder i den socialdemokratiske gruppe, hvor fru Dorte Bennedsen altså enten har sovet eller nu taler imod bedre vidende. Dette bare af hensyn til historieskrivningen.

(Kort bemærkning).

Dorte Bennedsen (S):

Der er et gammelt ord, der siger, at når man er nødt til at hæve stemmen, er det, fordi man er blevet ramt. Det skal jeg ikke kommentere nærmere.

Fru Birthe Rønn Hornbech sagde om dagsordenens punkt 18 om ændringer af forretningsordenen, at det var slutstenen på et langt arbejde i Folketinget, og det er jeg ikke uenig med fru Birthe Rønn Hornbech i. Men jeg kritiserede ikke punkt 18 for at være lovsjusk; jeg sagde bare, at det var lidt pudsigt, at der bliver sagt det om det ene forslag og ikke om det andet, og fru Birthe Rønn Hornbech vil altså ikke se, at det forslag, vi har her, er slutstenen på et langt arbejde. Det er en domstolsreform, der blev gennemført for Danmarks vedkommende før sidste sommerferie efter et meget, meget grundigt arbejde, og som – og det er fru Birthe Rønn Hornbech udmærket vidende om – sidste sommer blev forelagt de færøske og de grønlandske myndigheder.

Fru Birthe Rønn Hornbech kender hele historien, og jeg går ikke ud fra, at fru Birthe Rønn Hornbech ønsker at lave om på tingene i forhold til det, der er vedtaget af de demokratiske forsamlinger de to pågældende steder. Det er vores opgave, når der er sagt ja fra færøsk og grønlandsk side, at sige, at så gennemfører vi det, og det er ren og tung demonstration, når

fru Birthe Rønn Hornbech går herop og taler om lovsjusk.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Ændringsforslag nr. 1 vedtoges uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 2 forkastedes, idet 11 stemte for, 92 imod; 2 stemte hverken for eller imod.

Ændringsforslag nr. 3 forkastedes uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 4 vedtoges uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 5 forkastedes uden afstemning.

Lovforslaget overgik derefter til tredje behandling.

Anden næstformand (Henning Grove):

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

25) Anden behandling af lovforslag nr. L 205: Forslag til lov om ændring af lov om universiteter m.fl. (universitetsloven).

Af forskningsministeren (Jan Trøjborg).
(Fremsat 24/3 99. Første behandling 15/4 99. Betænkning 12/5 99).

Der var stillet 7 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget og ændringsforslagene sattes til forhandling under ét.